

udviske de Ord, det ærede Medlem havde fremført som Forsvar for Forslaget, vil jeg indtil videre tro, at vi med en Del af de Konservative kan faa en Forhandling, saaledes at vi kan gøre os Haab om at faa Lovforslaget gennemført i Rigsdagen.

Derefter skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Petersen. Han spurgte mig, om det ikke var at betragte som en Forbigaaelse af Frederiksberg Kommune, at den i dette Lovforslag var udgaaet af Storkøbenhavn og var blevet sidestillet med Provinserne. Jeg tror nu ikke, man kan sige, at det er nogen Tilsidesættelse eller Forbigaaelse, der har fundet Sted her; men hvis Frederiksbergs Kommunalbestyrelse og Beboere skulde føle sig enten forbigaaede eller tilsidesatte, er der jo endnu Mulighed for, at Frederiksberg kan komme ind under de samme Bestemmelser, som skal gælde for København, saaledes at man kan bevare Enheden Storkøbenhavn ogsaa i dette Forhold.

Det ærede Medlem mente, at der var tillagt Indenrigsministeren for stor Myndighed ved Lovforslagets § 31, der bestemmer, at Indenrigsministeren afgør, hvorvidt der er Bolignød i en Kommune eller ikke; og det ærede Medlem sagde, at de vekslende Indenrigsministre kunde jo tage forskelligt paa dette Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid, at Paragraffen, som den er formet, er rigtigt formet, og jeg vil tro, at de vekslende Indenrigsministre vil skønne saa nogenlunde ens i dette Forhold, der jo heller ikke almindeligvis vil være at løse uden i Forbindelse med vedkommende Kommunalbestyrelse. Om der er en Uklarhed i § 32 angaaende Gebyrernes Erlæggelse, saaledes som det ærede Medlem anførte, skal jeg ikke udtale mig nærmere om ved denne Lejlighed; vi kan jo drøfte Sagen i et Udvalg, om det viser sig fornødent.

Det ærede Medlem mente, at Lejerne fik en utryg Stilling ved de Bestemmelser, der er i § 18. Forholdet er jo dette, at de nu almindeligvis kommer til at leve under en 3-aarig Kontraktperiode, og saa mener det ærede Medlem, at med Bestemmelserne i § 18, 1, 2, 3, 4, 5 o. s. v., vil Lejerne være utrygge. Det kan jeg ikke erkende. Det almindelige bliver dette, at 3-aarige Kontrakter oprettes; men saa er der i § 18 givet visse Undtagelsesbestemmelser, og jeg kan ikke indse, at disse Undtagelsesbestemmelser med Rette kan forlanges formet væsentlig anderledes, end de er, og jeg maa da i hvert Fald indtil videre fast-

holde Rigtigheden af dem, saaledes som de her er opstillet.

Det ærede Medlem sagde, at man burde nægte Tilflyttere, der købte Ejendomme og derved selv skaffede sig Lejlighed, Ret til saaledes at skaffe sig Lejlighed; de var jo i lige saa høj Grad en Gene for at faa Bolignøden afhjulpet som andre Tilflyttere. Ja, det er naturligvis rigtigt, men mon man ikke alligevel ved at indføje en Bestemmelse som den, det ærede Medlem her gjorde sig til Talsmand for, vilde møde ikke saa lidt Uvillie? Vi har jo hidtil ment, at naar man kunde købe sig en Ejendom, var man ogsaa berettiget til i alt Fald indenfor visse Grænser at komme i Betragtning ved Tildeling af Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Grathwohl vil jeg blot takke, fordi han har omtalt Lovforslaget saa velvilligt og ikke har ladet sig forlede til at frafalde det, efter at han selv har været med til at udarbejde det og faa det vedtaget i Københavns Kommunalbestyrelse.

Endelig skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der var det konservative Folkepartis Ordfører i modsat Retning af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt stillede sig paa det rene, kolde Husejersynspunkt uden nogen som helst Forstaaelse, i alt Fald gav han ikke Udtryk for, hvilken Nød der er hos mange, naar det ikke er muligt at faa Bolig eller ikke muligt at faa den til overkommelige Priser. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem indtager dette Standpunkt, eftersom han bor i en By, hvor han hver Dag har Bolignøden for Øje, hvis han da vil gøre sig den Ulejlighed at undersøge Forholdene.

Det ærede Medlem udtalte, at dette Lovforslag kunde han ikke have nogen Sympati for, det indeholdt ikke nogen som helst Bestemmelse, hvorefter man kunde faa Bolignøden afskaffet. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem fremfører en saadan Anke mod Lovforslaget, eftersom det aldrig er givet ud for at indeholde Bestemmelser om Afhjælpning af Bolignøden, det er en Huslejelov, en Lov vedrørende Huslejens Størrelse, Folks Adgang til at bevare deres Lejligheder o. s. v. Loven er ikke en Bolignødslov i den Forstand, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt synes at mene, det er en Lov mod Udnyttelse af Bolignøden, ikke til Afhjælpning af Bolignøden. Det er da ogsaa